

Kunst in de openbare ruimte

Marjolijn Mandersloot werkt regelmatig in opdracht. Haar werk is op veel plekken in Nederland te zien in de openbare ruimte en in beeldentuinen, zoals deze zomer bij Anningahof in Zwolle. Op de markt in Hengelo staat een groep grote bronzen beren als 'badgasten' op een plein, in Maastricht 'zwerft' een kudde leeuwen in een park en in Schiedam brengt een groep snuffelende honden op een grasveld een lach op je gezicht. Verder kom je haar werk tegen in onder meer Amsterdam, Almere, Zoetermeer, Arnhem, Tilburg en Ede. Overal waar haar werk in de openbare ruimte te zien is, is dezelfde combinatie van humor, schaalvergroting in combinatie met inscenering en vakmanschap zichtbaar. Haar werk is opgenomen in een groot aantal particuliere verzamelingen en bedrijfscollecties.

www.marjolijnmandersloot.nl

centrum
beelden
dekunst
emmen

Centrum Beeldende Kunst Emmen
wo t/m zo 13.00 – 17.00 uur
open op erkende feestdagen behalve:
27 april, 25 en 31 december en 1 januari

Ermerweg 88b
7812 BG Emmen
cbk@emmen.nl
www.cbkemmen.nl

Foto's: Peter Cox

Tentoonstellingen
Kunstuitleen
Educatie
Beelden Buiten

centrum ex 25.06
beelden po 2016
dekunst si t/m
emmen tie 11.09
2016

domestic safari

beelden van marjolijn mandersloot

Marjolijn Mandersloot maakt beelden, waarvan de afmetingen uiteenlopen van heel klein tot enorm groot. Wat het formaat ook is, haar werk is altijd monumentaal. Haar beelden zijn vaak geïnspireerd op herkenbare dierfiguren met menselijke trekjes. Door de lichaamshouding van de dierfiguren ontstaan unieke beelden die tot de verbeelding spreken. Soms aandoenlijk, soms raadselachtig, zijn ze vaak een metafoor voor menselijk gedrag.

Het werk van Marjolijn Mandersloot brengt een soort prettige verwarring teweeg. Je wordt constant op het verkeerde been gezet. Je ziet een herkenbare vorm, bijvoorbeeld een plastic vuilniszak die op de grond ligt. Maar als je beter kijkt blijkt het een 'opgerold' nijlpaardje te zijn gemaakt van brons. Als kijker word je op meerdere niveau's uitgedaagd om na te denken over wat je ziet. De beelden van Mandersloot zijn speels en geestig, de humor in haar werk brengt meteen een glimlach op je gezicht. Dat geldt niet alleen voor de beelden zelf, maar ook voor de titels die ze haar werk meegeeft.

Materiaalgebruik

Marjolijn Mandersloot werkt in ongebruikelijke materialen zoals bijvoorbeeld kunstgras, tuigleer, koeienhuid of schapenvacht. De Witte Dame, een sierlijk hertje met om haar voorpoten de handschoenen van een chique dame, lijkt kwetsbaar alsof ze van dun wit papier is gemaakt. Als je beter kijkt zie je het brons door de witte huid schemeren. Grasduinen, een enorm konijn gemaakt van kunstgras, ligt als een veel te groot uitgevallen, onbeholpen speelgoedbeest nonchalant te 'grasduinen' in het CBK Emmen. En Homie, het paardje, maakt het zich makkelijk op een gefestonneerde witte leren bank, net alsof je een labrador op je bank hebt liggen.

De materiaalkeuze geeft de speelsheid van de beelden van Marjolijn Mandersloot gewicht, vaak zelfs letterlijk, maar ook figuurlijk. Op het eerste gezicht lijkt een beeld soms gemaakt van zacht en licht rubber waar dat in werkelijkheid loodzwaar brons blijkt te zijn. De huid van het bronzen beeld geeft je de indruk dat het beeld ook echt van zacht rubber gemaakt is. Het is een spel van hard en zacht, van plooiing en textuur, maar toch net anders dan je zou verwachten. Dat is het spel dat Marjolijn feilloos speelt. Niets is wat het lijkt.